

Plan for istandsetjing

Derekhuset

UTARBEIDD AV

bygningsantikvar Kirsten Hellerdal Fosstveit, Museumstjenestene i Rogaland
og Grethe Paulsen Vie, konservator Haugalandmuseet

HAUGA
— LAND
MUSEET

Innhold

1	Derekhuset.....	3
1.1	Bygningens historie:.....	3
1.2	Grunndokumentasjon.....	3
2	Tilstand.....	4
2.1	Metode.....	6
2.2	Overordna tilstand.....	6
2.3	Tilstandsvurdering - bygningsdelar	8
3	Mål og gjennomføring.....	16
3.1	Reparasjon.....	16
3.2	Bevara mest mogleg.....	16
3.3	Auka kunnskap om bygningen.....	17
3.4	Opplæring / kompetanseheving.....	18
3.5	Dokumentasjon	19
3.6	Bygningsdelsmagasin.....	20
4	Framdrift og finansiering.....	22
4.1	Framdriftsplan	22
4.2	Økonomi.....	22

Dereketuset er våningshuset på bruket Salane som blei utskilt i 1840 frå garden Hillesland. Foto tatt i januar 2020.

1 Derekehuset

1.1 Bygningens historie:

Derekehuset ligger på Hillesland sør i Karmøy kommune, i et kulturlandskap bestående av gardsbruk i drift. Det ligger nord for Skudeneshavn og tilhørte tidligere Skudenes kommune. Derekehuset er våningshuset på bruket på Salane som ble utskilt i 1840 fra gården Hillesland.

Våningshuset er trolig oppført samme år av Elias Eliassen, født 1792. Hans initialer E.E.S.H. er malt over døren til søndre kammers sammen med årstallet 1844. Hustypen er lik jærhuset som vi finner flest av på sørsiden av Boknafjorden, dit kulturforbindelsen gikk da sjøen var viktigste ferdselsvei.

Ifølge tradisjonen skal nordre del av huset være bygget av tømmer fra et toetasjes hus fra Ryfylke. Det heter seg at huset ble fløtt hertil. Gammelt ovalteljet tømmer i nordre kammers bekrefter dette. Det betyr at tømmerkjernen kan være en del eldre enn 1844. Ellers er tømmeret vanlig flatteljet type med store laftehoder, en type tømmer vi vanligvis regner med at gikk ut av bruk på det tidspunktet huset ble bygget.

1.2 Grunndokumentasjon

Eiendomsforhold:	
Kommunenavn – og nummer	Karmøy - 1149, tidl. Skudenes kommune
Adr., postnr.	Sadlavegen 75, 4280 Skudeneshavn
Bruksnavn, gnr/bnr	Hillesland. Gnr. 48 bnr. 7
Bygningsnummer i matrikkelen	11825869
SEFRAK-registrert	1149 6 123 (våningshus), 1149 6 124 (jordkjeller) og 1149 6 125 (ruin etter låve)
Med i kulturminneplan?	Bolig, rester etter driftsbygning, eldhus og potetkjeller er registrert som A-objekt Kulturminneplan for Karmøy (2008-2012).
Reguleringsstatus	Ligger innenfor LNF-område) i gjeldende kommuneplan for Karmøy kommune 2014-2023, godkjent 2015.
Vernestatus	Registrert som A-objekt i Karmøy kommunes kulturminneplan med svært høy verneverdi. A-objekter er interessante i regional og i noen tilfeller også nasjonal sammenheng. Området inngår i kulturlandskapet Tjøstheim, Dale og Hillesland, jf. Karmøy kommunes kulturminneplan.

2 Tilstand

Teknisk tilstandsanalyse (også kalla tilstandsregistrering og -vurdering) skal følgja den norske og europeiske standarden *NS-EN 16096 Bevaring av kulturminner – Tilstandsanalyse av fredete og verneverdige bygninger*. Dette er viktig for å få rapportar som kan jamførast uavhengig av tid, stad og person som gjer registreringa.

Tiltaka må sjåast i lys av retningslinjene som gjeld for akkurat denne bygningen og dei kulturhistoriske verdiane bygningen har.

Tilstandsvurderingen etter NS-EN 16096 angir tilstandsgrad på bakgrunn av observasjon og undersøking:

- TG 0: Ingen symptom
- TG 1: Svake symptom
- TG 2: Vesentlege symptom
- TG 3: Kraftige/alvorlege symptom

Den angir også konsekvensgrad basert på ei risiko-/sårbarheitsvurdering, det vil si ei vurdering av kva konsekvensar ein tilstand kan ha om den blir forverra, og i kva grad det hastar med tiltak.

- KG 0: På lang sikt
- KG 1: På middels lang sikt
- KG 2: På kort sikt
- KG 3: Strakstiltak

På bakgrunn av ei samla vurdering av tilrådte tiltak for alle bygningsdelar, og ei samla vurdering av risiko, kan ein angi ei overordna tiltaksklasse for byggverket som heilskap:

- TK 0: Ingen tiltak
- TK 1: Vedlikehald, førebyggjande
- TK 2: Moderate reparasjonar / vidare undersøking
- TK 3: Store inngrep basert på vidare diagnose

	TG 0	TG 1	TG 2	TG 3
KG 0	TK 0	TK 1	TK 1	TK 2
KG 1	TK 0	TK 1	TK 2	TK 2
KG 2	TK 0	TK 2	TK 3	TK 3
KG 3	TK 0	TK 2	TK 3	TK 3

2.1 Metode

2.1.1 Metode for tilstandsvurdering

Hovudsakleg visuelt - det som kunne lesast av synlege overflatar.

2.1.2 Utstyr

Kamera (dokumentere skader), lommelykt, kniv (stikke i treverk).

2.1.3 Andre forhold

Vêret var overskya. Det var ikkje nedbør den dagen synfaringa blei utført.

2.1.4 Til stades

John Olav Lillesund (Haugalandmuseet), Kirsten Hellerdal Fosstveit (bygningssantikvar for regionmusea i Rogaland).

På ny synfaring i januar 2020 var også Jen Egil Nes og Grethe Paulsen Vie (Haugalandmuseet) med.

2.1.5 Utført dato

Synfaringa blei utført 25.02.2019. Oppfølgande synfaring 21.01.2020.

2.2 Overordna tilstand

2.2.1 Overordna tiltaksklasse

TK 3	Store inngrep basert på vidare diagnose
------	---

2.2.2 Skildring av tilstand

Bygningen er i til dels dårleg stand (TG 3) med middels konsekvensgrad (KG 2).

Det er særskild område rundt piper, der ein truleg finn årsaken til lekkasjar, som er i dårleg stand. Mellom anna er det fuktskader og mugg på takås, samt ein del dårlege trobord. Det er to piper: Ei murt i naturstein med leirmørtel, og ei teglpipe. Det er særskild natursteinspipa som er i dårleg stand.

Innvendig har vatnet frå lekkasjepunkt rundt pipa funnet vegen nedover i huset, og ført til fuktskader i himling/golv og bjelkelag.

Utvendig er fasadane generelt prega av slitasje og manglande vedlikehald. Kledninga på vêrharde sider er i dårleg stand – det gjeld både overflate (maling) og treverk. Det same gjeld for vindaug.

Merk: Tilstandsvurderinga byggjer på visuelle observasjonar. Det er ikkje gjort undersøkingar i konstruksjon, i dekker, vegger som er tildekkja/kledd igjen. Dvs det må gjerast ny tilstandsvurderingar undervegs i arbeidet, etter kvart som bygningsdelar blir avdekka og ein kan få eit betre bilete av skader og tilstand.

2.2.3 Tiltak

Tilstandsvurderinga viser at det må gjerast tiltak i mange delar av bygningen (tak, fasade, innvendig), og det vil slik vera snakk om ei omfattande restaurering. I første omgang må bygningen sikrast mot ytterlegare forfall og skader.

Her er forslag til prioritering av tiltak:

1. Sikra bygningen: Tak over tak med stillas. Dette hindrar vidare lekkasjar, og det sikrar gode arbeidstilhøve under restaureringsarbeida.
2. Takarbeid: Demontera takkonstruksjon ned til øvste omfar i vegg. Det bør gjerast tilstandsvurdering av kvar bygningsdel etter kvart som ein demonterer.
3. Restaurera vindaug: Alle vindaug bør restaurerast, dvs reparera/byta ut roteskadde deler, rustbehandla beslag/hengsler, olje og mala treverk (m/linolje), kitta glaser (m/linoljekitt).
4. Reparasjonar i laft: Somme stader er det skader i roteskader i laftet. Her bør det gjerast vurderingar etter kledninga er av og ein kan få undersøkt laftet betre. Eventuelle reparasjonar med utskifting av stokkar/delar av stokkar bør gjerast etter prinsippet likt mot likt.
5. Innvendige reparasjonar etter lekkasjar: I og rundt pipe er det/har det vore lekkasjar som har ført til fuktproblem med sopp og råte i treverk som følge. Her bør det gjerast utskiftingar av skadde bygningsdelar. Arbeidet bør gjerast etter tak- og pipearbeidet er utført.
6. Pipe: Mure opp pipe frå etasjeskilje på loft – til over tak.
7. Kledning: Byta kledning. Det bør gjerast særskilde vurderingar av dei eldste kledningsborda. Enkelte av desse borda kan takast vare på i bygningsdelsmagasin (som dokumentasjon). Det bør gjerast fargeundersøking (pigment og bindemiddel) av dei eldste kledningsborda.
8. Maling: Dette arbeidet bør gjerast medan huset står under tak.

2.3 Tilstandsvurdering - bygningsdelar

2.2.4 Grunn og fundament

2.2.4.1 Skildring av bygningselement

Naturstein, tørrmurt. I kjellaren er det murt med mørtel.

2.2.4.2 Skildring av tilstand

I hovudsak ok. Dårlegast mot aust der muren har fått «mage», og nokre steinar har losna frå muren.

Figur 1 – Nærast i biletet (høgre hjørne) ser ein at muren har fått «mage». Rundt trappa ligg losna steinar frå muren.

TK 2

Tilstandsgrad: **TG 2** - Vesentlege symptom
Konsekvensgrad: **KG 1** - På middels lang sikt

2.2.4.3 Tilrådde tiltak

Jekke opp nordaustre del av huset, og rette opp muren i denne delen.

Materialbruk: Gjenbruk av steinen, dvs mura med same steinen som tidlegare. Eventuelt supplera med stadleg stein (same type stein).

2.2.5 Tømmerkjerne/laft

2.2.5.1 Skildring av bygningselement

Tømmeret i stuedelen mot nord har ovalteljet overflate på innsiden og gir assosiasjoner til eldre tømmer enn tømmeret i bestestuedelen i

sør. Ifølge SEFRAK-registreringene er nordre tømmerkjerne fra Beiakvam på Jelsa, mens Govert Opsal (eier på 1980-tallet) mente huset var satt opp med materialer fra Bokn. Beskrivelse av Carl Egil Buch: Tømmerkjernenes yttervegger er laftet til mønet. Innergavlene er laftet til langveggenes overkant. Skutenes langvegger har bindingsverkkonstruksjon. Tykke bord fra toppsvillen til spikerslag på tømmerkjernene bærer spikerslag og sutak av over- og underslag.

2.2.5.2 Skildring av tilstand

Laftestokker i nordvegg og sørvegg har råteskader. Raftstokken – øverste laftestokken mot øst har store råteskader. Golvbjelker i andre etasje har råteskader som følge av lekkasje fra natursteinspipa. Golvbord rundt natursteinspipa har råteskader.

TK 3

Tilstandsgrad: **TG 2** - Vesentlige symptom
Konsekvensgrad: **KG 2** - På kort sikt

2.2.5.3 Tilrådte tiltak

Alle bygningsdeler med råteskader skiftes ut. Det kan være flere bygningsdeler med råteskader enn det som er observert.

Materialbruk: Furu al (malmfuru)

2.2.6 Utvendig kledning og overflate

2.2.6.1 Skildring av bygningselement

Stående kledning, over- og underliggere i furu. Fas på overslagene. På østvegg er der noen få originale kledningsbord med treplugger.

2.2.6.2 Skildring av tilstand

Kledningen er i dårlig stand.

Figur 2, 3, 4 og 5: Kledningen er i dårlig stand. Ein del av austfasaden (sørlege del) er kledd med eldre kledning (figur 5).

TK 3

Tilstandsgrad: **TG 2** - Vesentlege symptom
Konsekvensgrad: **KG 2** - På kort sikt

2.2.6.3 Tilrådde tiltak

Skifte alle kledning, likt mot likt. Om mulig lar vi de originale kledningsbordene med treplugger stå igjen, evt. bevarer noen av dem på bygningsmagasin.

Materialbruk: Furu al (malmfuru)

2.2.7 Vindauge

2.2.7.1 Skildring av bygningselement

Fasade mot vest har fire vinduer i empire, tofags med 8 ruter. På hver side av inngangsdøren er det et ettfagsvindu med 3 ruter. Fasade mot øst har tofagsvinduer, men her med 6 ruter

2.2.7.2 Skildring av tilstand

Dårlig tilstand. Alle vinduer har råteskader.

r 6, 7, 8 og 9: Alle vindauga har råteskader.

TK 3

Tilstandsgrad: **TG 3** - Kraftige/alvorlege symptom
Konsekvensgrad: **KG 2** - På kort sikt

2.2.7.3 Tilrådte tiltak

Alle vinduer tas ut og fraktes til verksted for restaurering. Vi beholder mest mulig av originalt treverk og glass.

Materialbruk: Furu al (malmfuru) og glass av gammel type. Linoljekitt.

2.2.8 Ytterdører

2.2.8.1 Skildring av bygningselement

Inngangsdør/gatedør i vest: enkel fyllingsdør. Før 1962 var det ei dobbel gatedør med fiskebeinmønster. Dør i bislag mot øst: Ei enkel labankdør.

2.2.8.2 Skildring av tilstand

Dør i bislag: dårlig tilstand. Hoveddør: god stand.

TK 2

Tilstandsgrad: **TG 2** - Vesentlege symptom
Konsekvensgrad: **KG 1** - På middels lang sikt

2.2.8.3 Tilrådde tiltak

Dør i øst tas ut og tas med verksted for reparasjon. Vi vurderer å tilbakeføre dør i vest til den eldre døra, på bakgrunn av foto.

Materialbruk: Furu al (Malmfuru)

2.2.9 Taktekking

2.2.9.1 Skildring av bygningselement

Åstak. En stort dimensjonert sideås på hver side støttes av yttergavlne og støtter ned på innergavlne. En mindre dimensjonert mønsås. Skråavstivning av grove bord under sutaket. Sutaket er av stort dimensjonerte flaskeskårne 1 ½ ” over- og underslag. Tekke av hollandske krumme teglpanner på lekter.

2.2.9.2 Skildring av tilstand

Deler av takåser har råteskader (til sammen 16 m mwd råteskader). Sutaket har råteskader. Noen av takpannene er ødelagte. Takpannene er overgrodd med mose.

TK 3

Tilstandsgrad: **TG 2** - Vesentlige symptom
Konsekvensgrad: **KG 2** - På kort sikt

2.2.9.3 Tilrådte tiltak

Vi skifter takåser med råteskader. Store deler av sutaket skiftes. Vi beholder så mye vi kan av de gamle takpannene. Dette må vurderes når vi tar ned teglsteinen – men det er sannsynlig at vi må bytte ut en god del – kanskje alle takpanner.

Materialbruk: Furu al (mamfuru), takpanner i teglstein, godkjent av Riksantikvaren.

2.2.10 Murte piper

2.2.10.1 Skildring av bygningselement

Det er to piper: Ei murt i naturstein med leirmørtel, og ei teglpipe.

2.2.10.2 Skildring av tilstand

Det er særskild natursteinspipe som er i dårleg stand. Leiren smuldrer opp. Stein ramler ut.

TK 3

Tilstandsgrad: **TG 3** - Kraftige/alvorlege symptom
Konsekvensgrad: **KG 2** - På kort sikt

2.2.10.3 Tilrådde tiltak

Natursteinspipe: Reparere pipe frå etasjeskilje på loft – til over tak

Materialbruk: Supplere med naturstein og ny leire (blåleire)

3 Mål og gjennomføring

Istandsetjingsarbeidet av Derearhuset har fleire mål:

- Reparera skader
- Bevara mest mogleg
- Få meir kunnskap om bygningen
- Heva kompetansen innan tradisjonshandverk både internt (på museet) og eksternt (i regionen)

3.1 Reparasjon

Reparasjon er utbetring av skader og kan dreia seg om alt frå små avbøtande tiltak til meir omfattande arbeid. Med istandsetjing meiner ein større arbeid for å stansa og reparera skader. Ei istandsetjing har som mål å få bygningen eller delar av bygningen opp på eit ordinært vedlikehaldsnivå slik at berre vanleg løpande vedlikehald er naudsynt seinare.¹

3.2 Bevara mest mogleg

Eit hovudprinsipp når det gjeld forvaltning av museumsbygningar er å bevara mest mogleg av originalmaterial og eldre bygningsdelar på plassen. Dette gjeld også skjulte bygningsdelar slik som konstruksjonen i ein innkledd vegg. Å ta vare på mest mogleg handlar om å ta vare på bygningen sin *kjeldeverdi*.

Når ein må gjera reparasjonar gjeld difor følgjande:

- **BEVARA PÅ PLASSEN.** Originale bygningsdelar bør reparerast og brukast om att, dersom dei er i ein slik stand at det let seg gjera.
- **LAG-PÅ-LAG.** Det er betre å leggja til noko nytt enn å fjerna originale bygningsselement.
- **LIKT MOT LIKT.** Utsifting skal berre gjerast om det ikkje er mogleg å reparera skadane, og då som nøyaktig kopi med same material, dimensjoner og utført på same måte.
- **PATINA.** Bygningsdelar som har slitasje og skader som ikkje utgjer risiko for bygningen bør bevarast i same tilstanden som før istandsetjinga.

Foto motsett side: Ein tallerken på kjøkenbenken fylt med vatn er eit tydeleg uttrykk for lekkasjeproteina i huset. Vatn har runne frå lekkasjepunkt og, over tid, fylt tallerkenen.

¹ Forvaltning av museumsbygninger (Kulturrådet, 2017, s. 24)

Figur 10 - Skeivheter, skader og synlege slitasjemerker bør bevarast dersom det fungerer bygningsteknisk. Overflatar med spor av levd liv og tida som er gått, viser aldring og langvarig bruk. Desse spora, patinaen, er ein viktig kvalitet å ta vare på. I patinaen ligg også stor formidlingsverdi, då spora hjelper besøkande å leva seg inn i historia.

3.3 Auka kunnskap om bygningen

Inngrep i bygningen gir moglegheiter for ny kunnskap. Demontering av bygningsdelar kan avdekkja verktøyspor og anna som kan gi informasjon om korleis bygningen blei bygd. Det bør difor leggjast inn tid i prosjektet til å studera og tolka spor. I mange tilfelle kan ny kunnskap gjera at ein må tenkja om og gjera justeringar i prosjektet undervegs.

Figur 11 - Eldre kledning mot søraust. Ei fargeundersøking vil kunne avdekkja historiske malingslag, og gi kunnskap om bruk av bindemiddel og pigment.

Både når det gjeld vedlikehald og utskiftingar bør målet vera å gjera dette i tråd med opphavelig teknikk og materialbruk, også kalla *prosessuell autentisitet*. Gjer ein tiltak med same teknikk, verktøy og material som den gong bygningen blei oppført, er dette som oftast det beste, både kulturhistorisk, bygningsteknisk og estetisk. Slik kan museumsbygningar tena som referanseobjekt og gi svar på korleis tradisjonelt handverk er blitt utøvd.

3.4 Opplæring / kompetanseheving

Alle istandsetjingsprosjekt som musea gjennomfører på sine bygningar har potensiale for opplæring, kunnskapsinnhenting og kompetanseheving.

Museet kan få auka kunnskapen om bygningen, om tradisjonelle teknikkar og handlingsborne kunnskap, og eigne tilsette kan få auka sin kompetanse. Vidare kan museet invitera inn andre interesserte, slik at fleire kan få ta del i den nye kunnskapen.

Istandsetjingsarbeid er eit godt høve til å overføra og dokumentera den handlingsborne kunnskapen. Det skje internt mellom museet sine eigne tilsette (mellom handverkarar, mellom handverkar og konservator/bygningsantikvar), og/eller ved å knytta til seg kompetanse utanfrå. Det siste kan vera lokale *tradisjonsberarar* - eldre handverkarar i nærområdet som sit på kunnskap om lokale handverkstradisjonar – og fagfolk med spesialkunnskap innan eit bestemt fagfelt (muring, overflatebehandling og liknande).

3.4.1 Kurs

Det bør leggjast opp til kurs i aktuelle fasar. I arbeidet med Derehuset kan det leggjast opp til kurs i følgjande oppgåver:

- Restaurering / rekonstruksjon av vindauge
- Høvling av listverk (profil under himling i stova), evt listverk rundt vindauge m.m.
- Maling med tradisjonell maling (det som blir avdekka i fargeundersøkinga)
- Muring med leire
- Tekking med tegl

Målgrupper for kursa vil vera lokale handverkarar, eigarar av eldre hus, og andre interesserte.

Kursinstruktørar kan vera museet sine eigne tilsette handverkarar og/eller innleigd fagkompetanse.

Kursa kan gjennomførast i samarbeid med lokalt byggnettverk for musea i Rogaland, og bygningsantikvar i Fellestjenestene.

3.5 Dokumentasjon

Rettleiaren *Forvaltning av museumsbygningar* (Kulturrådet 2017) seier:

Dokumentasjon er en selvsagt oppfølging av alt arbeid som gjøres på en museumsbygning. Det må gjøres både mens arbeidet er i gang, og etter at tiltaket er ferdig. Sluttdokumentasjonen skal redegjøre for situasjonen før arbeidet ble startet, hva som faktisk ble utført, hvordan og hvorfor, og hvilke funn som ble gjort underveis. Det må sørges for at denne informasjonen blir værende i museet. Særlig viktig er dette dersom arbeidet utføres av innleide folk. All informasjon legges i museets dokumentasjonssystem.

3.5.1 Sjekkliste for dokumentasjon

Under er ei sjekkliste for kva som bør dokumenterast i samband med tiltak på bygningar, og som bør vera med i ein sluttrapport.

- ☒ Skildring i tekst, foto og eventuelt film, av situasjonen før, under og etter arbeidet.
- ☒ Utgreiing for korleis arbeidet er utført. For større arbeid kan det vera aktuelt å leggja ved møtetreferat eller liknande. Dersom det er gjort endringar i forhold til den opphavslege planen, må dette omtalast. Alle val som er tatt må grunngjevast.
- ☒ Dokumentasjon av arbeidsprosessen. I dette inngår at bygningsdeler som blir avdekkja og er synlige under arbeidet, slik som konstruksjonen, blir dokumentert før det blir kledd igjen/dekka til.
- ☒ Supplering av den bygningshistoriske kunnskapen me hadde før arbeidet starta, med informasjonen som er komen fram gjennom byggjearbeidet.
- ☒ Dersom bygningsdelar eller detaljar er endra eller fjerna, må dette dokumenterast. For demonterte bygningsdelar som blir lagt i museet sitt bygningsdelsmagasin, må dokumentasjonen opplysa om kva delar dette gjeld (t.d. med tilvising i teikningar), kva delar det gjeld og kvar dei er magasinert.
- ☒ Opplysingar om material, byggjeprodukt, teknikkar som er brukt, gjerne med film/foto som visar metode og handlingsboren kunnskap.
- ☒ Eventuelt retningslinjer for vidare oppfølging eller overvaking av spesifikke bygningsdelar og detaljer.
- ☒ Oversikt over deltakarar i arbeidet med namn, yrkestittel og rolle.
- ☒ Opplysingar om kvar dokumentasjonsmateriale (foto, korrespondanse, møtetreferat, planar, teikningar, film, o.a.) er arkivert.

3.6 Bygningsdelsmagasin

Eit alternativ til ein reparasjon som ville føra til store inngrep i ein skadd bygningsdel, kan være å erstatta delen med ein kopi. Originaldelen kan ein ta ut av bygningen og bevare for ettertida i eit bygningsdelsmagasin. I magasinet kan det i særskilde tilfelle også vera aktuelt å innlemma bygningsdelar som er i god stand, men som har særskild interessante spor og detaljar, og difor erstatta bygningsdelen i bygget med ein kopi. Vidare kan det vera behov for å sikra særskild verdefulle, sårbare og utsette bygningsdelar på denne måten.

Rettleiaren *Forvaltning av museumsbygningar* seier meir om dette:

Et bygningsdelsmagasin åpner for at håndverkere, konservatorer, forskere og andre interesserte kan studere materialer, teknikker, utsmykning, overflatebehandling og verktøyspor på bygningsdeler. En fordel i magasinet vil være at bygningsdeler som ikke lenger sitter fast i bygningen, kan studeres fra alle kanter. På baksiden av materialene kan det ofte være spor som kan gi viktig informasjon. Videre gir magasinet mulighet til å gjøre en direkte sammenligning mellom bygningsdeler fra ulike bygninger.

Dersom musea ikkje har høve til å lagra utskifta bygningsdelar i eigna magasin, t.d. saman med andre gjenstandar i samlinga, kan det vera eit alternativ å lagra bygningsdelane i bygget. Ein bør då lagra desse luftig (ikkje rett på bakken/rett på golv), og i turre rom slik som loft, lufta svål eller liknande.

4 Framdrift og finansiering

4.1 Framdriftsplan

TILTAK	START DATO	SLUTT DATO
Ta ned takpanner	01.07.2022	31.07.2022
Ta ut vinduer	01.08.2022	
Tak over tak m/stillas	01.08.2022	31.08.2023
Ta ned tak til tømmerkjerne	01.09.2022	31.10.2022
Jekke opp huset, reparere grunnmur	01.10.2022	31.10.2022
Reparasjonar i laft mm.	01.11.2022	31.03.2023
Takarbeid	01.12.2022	31.01.2023
Reparasjon av pipe	01.02.2022	28.02.2023
Kledning	01.02.2022	31.03.2023
Restaurera vindauge og dør	01.08.2022	31.03.2022
Vinduer og dører settes inn	01.03.2022	31.03.2023
Maling	01.04.2021	31.05.2023
Stillas tas ned	01.06.2023	
Tegstein legges på	01.06.2023	31.06.2023

4.2 Økonomi

4.2.1 Kostnader

Stillas	kr	300 000,00
Materialer	kr	100 000,00
Leie av murer	kr	150 000,00
Strøm	kr	30 000,00
Dendrokronologi-prøver	kr	30 000,00
Kurs	kr	50 000,00
Maling	kr	30 000,00
Leie av container	kr	50 000,00
Lønn prosjektstilling, tømmer, 6 mnd.*	kr	300 000,00
Egeninnsats arbeider, prosjektleder og håndverkere	kr	960 000,00
Til sammen	kr	2 000 000,00

Foto motsett side: Hagen er ein del av gardsanlegget, og kan setjast i stand på sikt.

4.2.2 Finansiering

Egne midler	kr 1 370 000,00
Andre finansieringskilder*	
Stiftelsen UNI**	kr 250 000,00
Rogaland fylkeskommune***	kr 80 000,00
Karmøy kommune	kr 300 000,00
Til sammen	Kr 2 000 000,00

*Det forutsettes ytterligere finansieringskilder for å kunne gjennomføre prosjektet i tråd med plan

**Bekreftet

***Bekreftet